

in ž njo združeni duhovniki so se pogumno postavili v bran brezverskemu liberalizmu in socialni demokraciji. Ustanovili so tudi katoliška politična društva, zadruge katoliških pomočnikov in delavcev ter zaupajoč v božjo pomoč se nadejajo, da za-
branijo propad češke družbe; upajo, da premorejo novo poganstvo, ki se širi pod krinko krive slo-

bode, krivega napredka in krive omike, in katero pripravlja ljudstvo ob najdražji zaklad in biser, ob katoliško vero. Češki duhovniki so zares največji rodoljubi, ker učé narod resnice in poštenosti. Saj le s tem si utrdi narod svojo srečo, ako živi pošteno in pobožno. Bog daj češkim domoljubom in češkemu narodu še lepših uspehov! —1—.

Umetnost.

Glasba.

Glasbena Matica. Sedem moških zborov, uglasbil P. Hugolin Sattner. 1. Zjasni zvezde mu temné! 2. Kakor nekđaj. (Čveterospev.) 3. Pogled v nedolžno oko. (Čveterospev.) 4. Za dom med bojni grom! 5. Zdravica. 6. Veseli zbor. 7. Na planine! — Zvezek XXIV. Založila in izdala „Glasbena Matica“ v Ljubljani 1894. Cena: Partitura s štirimi glasovi 1 gold. 20 kr., posamezni glasovi 40 kr. — Gospod skladatelj nam je znan že po mnogih delih, bodisi v cerkveni, bodisi v posvetni glasbi, in kot dober poznavalec glasbe sploh. Njegovi napevi so kratki in pristrčni, nikjer ne išče g. skladatelj nenavadnih utiskov, ampak mirno in ljubeznivo kakor lahen potoček se zibljejo glasovi njegovih pesmij. Te pesmi se ne šopirijo z bogastvom napevov, ampak iz jednega preprostega napeva se često razvije vsa pesem. Ravno zato bi se nekateri zbori lahkoživejšim pevcem zdeli morda prejednostavni, n. pr. čveterospev „Kakor nekđaj“; a kdor se vtopi v misel skladateljevo, pazi na znamenja in vdihne pravo čustvo glasom, temu se bodo kmalu omilili. Zlasti mehko, skoro sanjavo je izražena pesnikova molitev v prvem zboru, krepkejša se vspenja zadnji zbor, želja po planinah. Dijakom bo gotovo najbolj ugajala krepka koračnica „Za dom med bojni grom!“ Le nekatere zadržke (fermate, ritard.) bo treba pri korakanju prezreti. Harmonizacija je skrbna in točna. Skrbno pa so izbrane tudi besede pri vseh pesmih g. skladatelja, tako da se dajo brez skrbi v roke mladini. Zlasti med srednješolsko mladino želimo tem krasnim zborom mnogo navdušenih pevcev.

Slovenske pesmi za štiri moške glasove. Zložil in slavnemu pevskemu društvu „Nabrežina“ udano poklonil H. Volarič, op. 10. Cena 85 kr. s pošto. Naročuje se: H. Volarič, Devin (Duino) na Goriškem. — Krepek, vesel duh veje večinoma v teh pesmih. Vidi se pri nekaterih zborih, da so vplivali na skladatelja junaški zbori Zajčevi. Za

nekatero pesmi je porabil g. skladatelj národne napeve skoro neizpremenjene, kateri so prav vkusno porabljeni. Tudi dva šaljiva zbora sta v zbirki; priznati moramo, da sta skladbi v svoji vrsti jako dobri in pričata o spretnosti skladateljevi, a pri zadnjem zboru se nam zdé besede preveč nespametne. To je pač le za pustni torek. V drugi pesmi „Moja domovina“, v tretjem taktu tretje vrste naj bi se izpremenil glas *b* v *c*, da si ne bodeta sledila dva septimna akorda (nad *g* in *c*) neposredno. V obče pa nam zbirka prav ugaja, podaje prav mnogo-vrstno vsebino za primeroma nizko ceno. Od nade-polnega skladatelja pričakujemo še več tako izvrstnih del.

Zunanost je jako lična. To sploh opazujemo pri novejših slovenskih skladbah: želja po vkusni obliki je splošna. Nikakor nas pa ne more zadovoljiti, da se tiskajo vse lepše muzikalije na ptujem. Kar imamo lepšega, tiskano je skoro vse v tiskarni J. Eberla in dr. na Dunaju. Ali se ne bi mogla nobena slovenska tiskarna povspeti tako visoko? Saj imamo mnogo trdnih tiskarskih podjetij, a vendar je na vsem Slovenskem le jedna tiskarna, ki tiska tudi note, pa tudi tej primanjkuje delavnih sil, da bi izdajala večja dela. Malo več podjetnosti bi se tu gotovo izplačalo.

Pozdrav Gorenjskej. Valček, po slovanskih napevih za glasovir zložil Viktor Parma, velečastitemu dr. Edvardu Šavniku poklonjeno. Založila L. Schwentnerjeva knjigarna v Brežicah ob Savi. Cena 1 gold. — Po običajnem uvodu, kateri je nekako vabilo k plesu, sledé štiri plesne točke, katerih vsaka je sestavljena iz dveh znanih slovanskih napevov. Napevi so prilagojeni valčkovemu ritmu, kjer nimajo že sami ob sebi tridobnega ritma. Drugače so skoro neizpremenjeni. Konec — „coda“ — ponovi še jedenkrat kratko glavne misli in se konča z burnim „Oj banovci!“ Skladba je lahka in gladka in ne bo dala igralcu mnogo misliti; ugajala bo vsem, ki hočejo romanski valček plesati po slovanskih motivih. E. L.